

Sygn. akt: I C 401/20 upr

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 kwietnia 2022 r.

Sąd Rejonowy w Chełmnie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	Sędzia Monika Mleczo-Pawlikowska
-----------------	----------------------------------

po rozpoznaniu w dniu 15 kwietnia 2022 r. w Chełmnie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...). (poprzednio (...) S.A.) z siedzibą we W.

przeciwko (...) S.A. z siedzibą we W.

o zapłatę

I. Oddała powództwo.

II. Zasądza od powoda (...). (...) S.A. na rzecz pozwanego (...) S.A. z siedzibą w W. kwotę 917,00 zł (dziewięćset siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu, wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty.

Sędzia

Monika Mleczo – Pawlikowska

ZARZĄDZENIE

1. Odnotować i zakreślić w Rep. C.
2. Na wokandę,
3. Odnotować w C. zmianę nazwy powoda.
4. Wydruk z KRS powoda dołączyć do akt sprawy.
5. Odpis wyroku doręczyć:
 - pełn. powoda bez pouczenia, za pośrednictwem PI tut. Sądu.
 - pełn. pozwanego bez pouczenia, za pośrednictwem PI tut. Sądu.
6. W związku z nieuiszczeniem przez powoda opłaty w kwocie 100 zł za rozszerzone powództwo i pozostałą zaliczką na wydatki w kwocie 100 zł, przeksięgować kwotę 100 zł z konta zaliczek na konto opłat sądowych.
7. O pkt 4 zarządzenia poinformować pełn. powoda za pośrednictwem PI tut. Sądu.

8. akta przedłożyć z wnioskiem o uzasadnienie lub za 10 dni.

C. dnia 15 kwietnia 2022r.

Sędzia

Monika Mleczko – Pawlikowska

Sygn. akt I C 401/20

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 12 grudnia 2019 r. powód (...) S.A. z siedzibą we W. reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika, wniósł o zasądzenie od pozwanego (...) S.A. z siedzibą w W. kwoty:

- 492,00 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia 10 stycznia 2020 r. do dnia zapłaty,
- kwoty 2.732,70 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia 10 października 2019 r. do dnia zapłaty.

Powód wniósł także o zasądzenie od pozwanego na swoją rzecz kosztów procesu według norm przepisanych i o wydanie nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, iż w dniu 2 października 2019 r. doszło do zdarzenia, w wyniku którego uszkodzeniu uległ samochód marki A. o nr rej. (...). Sprawca szkody objęty był ochroną ubezpieczeniową w pozwanym zakładzie ubezpieczeń. W wyniku postępowania likwidacyjnego pozwany uznał swoją odpowiedzialność za powstałą szkodę oraz wypłacił odszkodowanie w wysokości 1 560,20 zł. W wyniku umowy cesji powód nabył wierzycelność przysługującą zbywcy wobec strony pozwanej w związku z przedmiotową szkodą komunikacyjną, o czym pozwany został poinformowany, nie zgłaszając żadnych zastrzeżeń w tym zakresie. Powód dokonał analizy kosztorysu naprawy pozwanego oraz dokonał we własnym zakresie przeliczenia kosztów naprawy, niezbędnych do przywrócenia pojazdu do stanu sprzed zdarzenia powodującego szkodę, w sposób zgodny z technologią zalecaną przez producenta. W wyniku tej analizy stwierdzono, iż należne odszkodowanie zostało zaniżone. Powód celem wyliczenia prawidłowej wysokości szkody zlecił sporządzenie prywatnej kalkulacji zewnętrznemu podmiotowi, w związku z czym poniósł koszt w wysokości 492 zł. Zwrócenie się do osoby posiadającej wiedzę fachową było konieczne celem określenia wysokości wierzycelności, a w konsekwencji oznaczenia wysokości żądania pozwu. Powód wystosował do pozwanego przedsądowe wezwanie do zapłaty z wnioskiem o dopłatę odszkodowania do rzeczywistej wartości szkody wraz z kosztami prywatnej opinii rzeczoznawcy. Pozwany do dnia wniesienia pozwu nie dokonał należytej dopłaty. Dochodzona niniejszym pozwem kwota stanowi różnicę pomiędzy kosztem naprawy określonym w kalkulacji powoda wraz z kosztem prywatnej ekspertyzy, a sumą pieniężną wypłaconą przez pozwanego tytułem zwrotu kosztów naprawy pojazdu. W zakresie wymagalności roszczenia powód wskazał, iż co do kwoty 492 zł za dzień wymagalności uznany został dzień po upływie terminu 30 dni od dnia wezwania pozwanego do zapłaty tej kwoty, natomiast co do kwoty odszkodowania – dzień następujący po wydaniu decyzji pozwanego, w którym to dniu pozwany dysponował już wszelkimi informacjami niezbędnymi do zajęcia merytorycznego stanowiska w sprawie (k. 1-5 akt).

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 16 kwietnia 2020 r. Referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym w Chełmnie orzekł zgodnie z żądaniem pozwu (k. 45 akt).

Od powyższego nakazu zapłaty pozwany (...) S.A. z siedzibą w W., reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika, złożył sprzeciw zaskarżając nakaz zapłaty w całości i wnosząc o oddalenie powództwa oraz zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów procesu według norm przepisanych.

Pozwany podniósł, iż powód nie wykazał swojej legitymacji do wytoczenia powództwa. Z ostrożności pozwany zakwestionował zarówno zasadność, jak i wysokość dochodzonego odszkodowania. Potwierdził, iż prowadził

postępowanie likwidacyjne dotyczące przedmiotowej szkody oraz, że podjął czynności likwidacyjne z racji łączącej go ze sprawcą wypadku umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej. Ostatecznie wypłacił odszkodowanie tytułem kosztów naprawy w wysokości 1 560,20 zł. Kwota ta została ustalona w oparciu o kalkulację naprawy pojazdu wykonaną w systemie eksperckim, na podstawie technologii producenta, stosując przeciętną stawkę roboczogodziny ustaloną dla miejsca zamieszkania poszkodowanego. Pozwany wskazał, iż złożył poszkodowanej ofertę naprawienia jej pojazdu w jednym z warsztatów sieci naprawczej pozwanego, za cenę przyznaną tytułem odszkodowania, jednakże poszkodowana z propozycji nie skorzystała. Wobec powyższego roszczenie powoda jest niezasadne z uwagi na ciążyący na nim obowiązek zapobiegania zwiększeniu się rozmiarów szkody. Pozwany wypłacił poszkodowanemu kwotę, która pozwalała w sposób realny na przywrócenie pojazdu do stanu sprzed szkody. Z ostrożności procesowej wskazał, iż nie jest wiadome czy poszkodowana dokonała naprawy pojazdu, czy też go sprzedała. Jeżeli bowiem pojazd naprawiła, to znany jest faktyczny koszt naprawy, a nie hipotetyczny wynikający z kosztorysu powoda. Jeżeli natomiast go sprzedała w stanie uszkodzonym, to faktyczną szkodą po stronie powoda jest różnica pomiędzy ceną uzyskaną ze sprzedaży pojazdu, a jego wartością przed szkodą wg stanu z dnia zdarzenia. Nadto w ocenie pozwanego kosztorys przedstawiony przez powoda został zawyżony w zakresie stawki roboczogodziny, jak również niewłaściwą kwalifikacją niektórych części do wymiany zamiast naprawy oraz sporządzony został w całości w oparciu o części oryginalne, przy czym nie wykazano szczególnego interesu poszkodowanego do zastosowania takich części. Pojazd w dniu zdarzenia był 14 letni, a naprawienie szkody nie może prowadzić do wzbogacenia po stronie poszkodowanego. W ocenie pozwanego powód niesłusznie domaga się także zwrotu kosztów sporządzenia prywatnej kalkulacji, albowiem została ona zlecona i sporządzona przez powoda po przelewie wierzytelności, zatem wierzytelność ta nie weszła w skład przelanej wierzytelności wobec pozwanego. Powód swoich roszczeń dochodzi wyłącznie na podstawie dokonanej wierzytelności, zatem nie posiada odrębnej samodzielnej podstawy do kierowania jakichkolwiek dodatkowych roszczeń wobec pozwanego. Wskazał również, iż należność z tytułu kosztów kalkulacji nie jest związana ze szkodą jaką poniósł poszkodowany i nie może być dochodzona przez powoda. Powód jest ponadto podmiotem profesjonalnym, który również we własnym zakresie potrafi oszacować wartość takowej wierzytelności. Wstępnej wyceny wierzytelności musiał on bowiem dokonać przed jej nabyciem, gdyż nie wiedziałby w przeciwnym razie, czy jest ono opłacalne. Zwrócił uwagę także, że w fakturze z dnia 25 listopada 2019 r. nie wskazano jakiej ekspertyzy ta faktura dotyczy. Wystawca faktury sporządza dla powoda znaczne ilości ekspertyz, zatem nie jest wiadome czy akurat ta faktura dotyczyła tej konkretnej ekspertyzy (k. 51-52 akt).

W związku ze skutecznym wniesieniem sprzeciwu, nakaz zapłaty utracił moc, sprawa została skierowana do rozpoznania w trybie postępowania uproszczonego i wpisana do rep. C pod niniejszą sygnaturą (k. 57 akt).

Pismem procesowym z dnia 11 stycznia 2022 r. powód, wobec ustaleń poczynionych przez biegłego, rozszerzył powództwo o kwotę 1 001,71 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie wskazując, iż niniejszym dochodzi od pozwanego następujących kwot: 492 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 10 stycznia 2020 r. do dnia zapłaty, 3.734,41 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 10 października 2019 r. do dnia zapłaty (k. 114-115 akt).

W odpowiedzi na rozszerzenie powództwa pozwany pismem z dnia 18 lutego 2022 r. podtrzymał dotychczasowe stanowisko w sprawie, wnosząc o oddalenie powództwa również w rozszerzonej części. W uzasadnieniu pisma pozwany podniósł, iż zgodnie z treścią umowy cesji powodowi przysługiwało jedynie uprawnienie do dochodzenia roszczeń z tytułu poniesienia kosztów naprawy, a zatem powód powinien wykazać w jakiej wysokości koszty te zostały przez poszkodowanego poniesione (k. 127-128 akt).

Sąd ustalił, co następuje.

W dniu 2 października 2019 r. w C. doszło do zdarzenia drogowego, w wyniku którego uszkodzeniu uległ pojazd marki A. o nr rej. (...) stanowiący własność P. R.. Sprawca kolizji wykonując manewr parkowania uderzył w stojący pojazd poszkodowanej. Sprawca był ubezpieczony w (...) S.A. z siedzibą w W. - w zakresie odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych za szkody spowodowane ruchem pojazdu.

Szkoda została zgłoszona przez P. R. dnia 3 października 2019r. i zarejestrowana pod numerem (...). Po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego, pozwany decyzją z dnia 9 października 2019r. przyznał poszkodowanej odszkodowanie w kwocie 1 560,20 zł.

P. R. dokonała naprawy samochodu, nie pamięta za jaką kwotę. Nie pamięta czy wszystkie elementy pojazdu zostały naprawione, bowiem tym zajmował się jej mąż. Nie jest pewna czy otrzymała propozycje naprawy od ubezpieczyciela.

/Fakty częściowo bezsporne, a nadto dowody: zeznania świadka P. R. – k. 81 akt, decyzja z dnia 9 października 2019 r. – k. 9 akt, akta szkodowe nr (...) na płycie CD – k. 55 akt, /

W dniu 23 października 2019 r. Z. R. i P. R. (Cedent) zawarli z (...) s.r.o. z siedzibą w B. (Cesjonariuszem) umowę przelewu wierzytelności nr (...) w postaci wszelkich wierzytelności z tytułu poniesienia kosztów naprawy pojazdu przysługujące Cedentowi od ubezpieczyciela (...) S.A., a w przypadku gdy szkoda podlega likwidacji z OC sprawcy, również wierzytelności przysługujące od sprawcy wypadku, w związku ze szkodą komunikacyjną z dnia 2 października 2019 r. (nr akt szkodowych (...)) w wyniku której uszkodzeniu uległ pojazd marki A. o nr rej. (...) (§ 1 umowy). Zbycie wierzytelności było odpłatne. O powyższym Cesjonariusz poinformował (...) S.A.

Następnie w dniu 29 października 2019 r. (...) s.r.o. z siedzibą w B. (Cedent) zbył na rzecz (...) S.A. z siedzibą we W. wszelkie wierzytelności z tytułu poniesienia ww. kosztów naprawy pojazdu i powstania szkody całkowitej w pojeździe. O powyższym Cesjonariusz poinformował (...) S.A.

/Dowody: umowa przelewu wierzytelności nr (...) i wyciąg z rejestru spółek – k. 16-19 i 21 akt, zawiadomienia dłużnika o przelewie wierzytelności – k. 14 i 20 akt, umowa przelewu wierzytelności i pełnomocnictwo – k. 12-13 i 15 akt, akta szkodowe nr (...) na płycie CD – k. 55 akt/

Powód nie zgadzając się z kalkulacją kosztów naprawy przedmiotowego pojazdu, zlecił sporządzenie wyceny naprawy pojazdu prywatnemu rzeczoznawcy. Zgodnie z kalkulacją wykonaną przez Biuro (...) Sp. z o.o. w dniu 8 listopada 2019 r., wysokość należnego odszkodowania w związku z zaistniałą w dniu 2 października 2019 r. szkodą winna wynosić 4 292,90 zł.

Koszt sporządzenia kosztorysu naprawy przez Biuro (...) Sp. z o.o. wyniósł 492,00 zł.

/Dowód: kalkulacja naprawy Biura (...) Sp. z o.o. nr 298 – k. 22-27 akt, faktura VAT (...) – k. 28 akt/

Pismem z dnia 10 grudnia 2019 r. powód wezwał pozwanego do dopłaty kwoty 3 224,70 zł tytułem kosztów naprawy pojazdu. W treści pisma wskazano, iż żądana kwota stanowi różnicę pomiędzy wypłaconą kwotą odszkodowania, a prawidłowo obliczonym kosztem naprawy uszkodzonego pojazdu tj. kwotę 2 732,70 zł, powiększoną o koszt wykonania opinii przez rzeczoznawcę w wysokości 492,00 zł.

W odpowiedzi, pismem z dnia 17 grudnia 2019r. pozwany poinformował, iż przyznane odszkodowanie odpowiada stracie powstałej w majątku osoby poszkodowanej w zdarzeniu, albowiem nie przedłożono dowodów na to, że poszkodowany poniósł wyższe koszty przywrócenia pojazdu do stanu sprzed zdarzenia, od tych, które zostały skompensowane wypłaconym odszkodowaniem. Wskazał również, iż w jego ocenie brak jest podstaw do zwrotu kosztów sporządzenia kosztorysu naprawy, gdyż brak jest adekwatnego związku przyczynowego pomiędzy wypadkiem, który zaszedł, a żądanym roszczeniem.

/Dowody: przedsądowe wezwanie do zapłaty z dnia 10 grudnia 2019 r. – k. 10-11 akt, pismo z dnia 1 października 2020 r. – k. 14-15 akt, akta szkodowe nr (...) na płycie CD – k. 55 akt/

Wysokość celowych i ekonomicznie uzasadnionych kosztów naprawy pojazdu marki A. o nr rej. (...), który uległ uszkodzeniu w wyniku zdarzenia komunikacyjnego w dniu 2 października 2019 r.:

- przy użyciu części oryginalnych O wynosiła 5 294,61 zł;

- przy użyciu części zamiennych O oferowanych przez dystrybutorów spoza (...) i (...) dystrybuowanych przez producenta części wynosi 5 109,62 zł.

Do kalkulacji przyjęto średnie stawki za 1 roboczogodzinę na poziomie 105 zł dla wszystkich rodzajów prac.

/Dowód: opinia biegłego z dziedziny techniki samochodowej i ruchu drogowego P. L. – k. 90-104 akt/

Dnia 6 sierpnia 2021 r. powód - (...) Spółka Akcyjna zmienił nazwę na B..pl (...).

/Dowód: odpis pełny KRS powoda – k. 147-150 akt/

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie faktów bezspornych, a także w oparciu o zeznania świadka P. R., opinię biegłego sądowego z dziedziny techniki samochodowej i ruchu drogowego P. L., a także zebrane w sprawie dokumenty, których autentyczność nie budziła wątpliwości Sądu oraz nie była kwestionowana przez stronę przeciwną, akta szkodowe pozwanego nr (...) (na płycie CD).

Zeznania świadka Sąd uznał za wiarygodnie, albowiem były spójne, logiczne, niekwestionowane przez stronę pozwaną oraz znajdowały potwierdzenie w pozostałym zebranych materiale dowodowym.

Sąd w całości podzielił wnioski z opinii biegłego, bowiem była ona zupełna, jasna, rzeczowa i wykonana przez osobę dysponującą wymaganymi, specjalistycznymi kwalifikacjami, a nadto nie była kwestionowana przez żadną ze stron procesu.

W niniejszej sprawie powód ostatecznie domagał się zasądzenia od pozwanego kwoty 4 226,41 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie, tytułem dopłaty odszkodowania do rzeczywistej wartości szkody, stanowiącej koszty naprawy pojazdu marki A. o nr rej. (...) uszkodzonego wskutek zdarzenia z dnia 2 października 2019 r. wraz z kosztami prywatnej opinii rzeczoznawcy. Strona pozwana kwestionowała legitymację procesową powoda, jak również zasadność i wysokość dochodzonego odszkodowania.

W ocenie Sądu powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Odnosząc się w pierwszej kolejności do najdalej idącego zarzutu pozwanego dotyczącego legitymacji czynnej powoda, wskazać należy, iż zarzut ten okazał się zasadny. Należy wskazać, że zgodnie z dyspozycją art. 509 k.c. wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią, chyba, że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania. Wraz z wierzytelnością przechodzą na nabywcę wszelkie związane z nią prawa, a w szczególności roszczenie o zaległe odsetki. W wyniku przelewu wierzytelności przechodzi na nabywcę ogół uprawnień przysługujących dotychczasowemu wierzycielowi, który w ten sposób zostaje wyłączony ze stosunku zobowiązaniowego jaki wiązał go z dłużnikiem. Przedmiotem przelewu jest natomiast wierzytelność tj. prawo podmiotowe wierzyciela do żądania od dłużnika świadczenia.

Z treści powołanych przez powoda umów cesji, w sposób jednoznaczny wynika, że ich przedmiotem były poniesione koszty naprawy pojazdu. Powód zatem skutecznie nabył jedynie wierzytelność z tytułu już poniesionych kosztów naprawy pojazdu, a nie kosztów hipotetycznych. Natomiast w pozwie powód dochodził jeszcze nie poniesionych kosztów przywrócenia pojazdu do stanu sprzed wypadku. Wierzytelność z tego tytułu nie była przedmiotem żadnej z powołanych w sprawie umów cesji. W ocenie Sądu powyższej oceny nie zmienia także dodanie w dalszej części umów przelewu, że w przypadku „gdy szkoda podlega likwidacji z OC sprawcy, również wierzytelności przysługujące od sprawcy wypadku w związku ze szkodą komunikacyjną z dnia 2 października 2019r.” Powyższe nie może prowadzić do rozszerzenia wykładni wyraźnego zapisu umowy, co do tego, że umowa obejmuje także koszty naprawy, które nie zostały przez właściciela pojazdu poniesione. Nie można dokonywać wykładni, która przeczy temu wyraźnemu postanowieniu umownemu. Mając także na uwadze profesjonalny charakter powoda zawodowo trudniącego się nabywaniem wierzytelności z tytułu szkód komunikacyjnych nie można uznać, że powołane sformułowania w

umowach stanowią omyłkę. Brak było bowiem przesłanek do uznania, że cel powołanych umów był inny niż wynika to z ich jednoznacznego i literalnego brzmienia.

Skoro zatem powód swoją legitymację do wytoczenia powództwa opierał na umowie przelewu wierzytelności, to powinien wykazać rzeczywiste poniesione koszty naprawy pojazdu, których to kosztów pozwany nie pokrył. Tymczasem powód nie wykazał, aby poszkodowana poniosła koszty naprawy ponad kwotę wypłaconą przez ubezpieczyciela. Z zeznań świadka P. R. wynikało, iż naprawą pojazdu zajmował się jej mąż. Świadek nie pamiętała za jaką kwotę pojazd został naprawiony oraz czy zostały naprawione wszystkie uszkodzone elementy. Skoro zatem powód nie wykazał zgodnie z art. 6 i 232 k.p.c., jakie faktycznie koszty zostały poniesione na naprawę pojazdu w zakresie przewyższającym kwotę wypłaconą przez pozwanego w toku postępowania likwidacyjnego, powództwo z uwagi na podlegało oddaleniu. Powód nie mógł dochodzić innych kosztów niż te, które zostały już wydatkowane na naprawę. Tożsamy pogląd wyraziły Sądy Okręgowe: w T. w wyroku z dnia 2.02.2022r. w sprawie (...) i z dnia 30.12.2021r. w sprawie (...), Sąd Okręgowy w Bydgoszczy w wyroku z dnia 10 stycznia 2022r. w sprawie (...)

Wobec powyższego za niezasadne należy uznać również żądanie powoda w zakresie żądania zwrotu poniesionych przez niego kosztów sporządzenia prywatnej ekspertyzy.

W tym miejscu wyjaśnić należy, iż Sąd jest związany podstawą faktyczną żądania i nie mógł wyrokować z uwzględnieniem innego stanu faktycznego niż ten, który był wywodzony przez powoda. Należy bowiem podkreślić, że art. 321 § 1 k.p.c. stanowi, że sąd nie może wyrokować co do przedmiotu, który nie był objęty żądaniem, ani zasądzać ponad żądanie. Pojęcie żądania określa art. 187 § 1 k.p.c. zgodnie z którym pozew powinien m.in. zawierać dokładnie określone żądanie oraz przytoczenie okoliczności faktycznych uzasadniających żądanie. Żądanie powództwa określa więc nie tylko jego przedmiot, lecz również jego podstawa faktyczna. Wyrok uwzględniający powództwo na podstawie faktycznej, na której powód ani w pozwie, ani w postępowaniu przed sądem pierwszej instancji nie opierał powództwa, stanowi zasądzenie ponad żądanie (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 18 marca 2005 r., (...), (...), Biul.SN (...)). Jak już wskazano, powód w toku procesu dochodził kosztów naprawy pojazdu wyliczonych przez biegłego sądowego – bez ustalania kosztów rzeczywistych, jakie zostały poniesione na naprawę, co wykraczało poza podstawę faktyczną, którą zgodnie z art. 321 k.p.c. Sąd rozpoznający sprawę był związany.

Mając powyższe na uwadze, powództwo podlegało oddaleniu, o czym orzeczono w pkt I sentencji wyroku.

O kosztach procesu Sąd orzekł jak w pkt II sentencji wyroku na podstawie art. 98 § 1 k.p.c. zgodnie z zasadą odpowiedzialności strony za wynik procesu. W oparciu o tę zasadę strona przegrywająca zobowiązana jest do zwrotu stronie przeciwnej poniesionych przez nią niezbędnych kosztów procesu. Zważając na to, że w rozpoznawanej sprawie powództwo zostało w całości oddalone, to pozwanego należało uznać na stronę wygrywającą i to jemu przysługuje zwrot poniesionych kosztów procesu. Na koszty procesu poniesione przez pozwanego w łącznej kwocie 917 zł złożyły się: koszty zastępstwa procesowego ustalone zgodnie z § 2 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. z 2015 r. poz. 1800 t.j.) w kwocie 900 zł oraz 17 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa procesowego.

C., dnia 27 maja 2022 r.

Sędzia

Monika Mleczko - Pawlikowska

ZARZĄDZENIE

1. Odnotować i zakreślić w kontrolce uzasadnień.
2. Odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć za pośrednictwem PI, ze skutkami z tego wynikającymi:
 - pełn. powoda,

- pełn. pozwanego.

3. Akta przedłożyć z apelacją lub za 20 dni.

C. dnia 27 maja 2022r.

Sędzia

Monika Mleczko - Pawlikowska